

waż oddziaływał szkodliwie na najbardziej newralgiczny punkt na rynku tego towaru, to jest na poziom cen. Podcięcie cenowe utrzymujące ceny wnioskodawcy na niskim poziomie rzutowało na ogólne wyniki finansowe, które świadczą o spełnieniu kryterium istnienia szkody z nadatkiem.

Ustalenie szkody dokonane zostało, zgodnie z art. 17 ustawy, na podstawie oceny:

- wielkości przywozu kabla z włókna syntetycznego z poliestrów z Białorusi: w 1996 r. wynosiła 76 ton, w 1997 r. — 316 ton, a w 9 miesiącach 1998 r. wzrosła do 3 933 ton,
- podcięcia cenowego, które wynosiło: w 1996 r. 33,3%, w 1997 r. — 42,2%, a w 9 miesiącach 1998 r. — 37,2%. Przemysł krajowy w związku z tym poniosł szkodę spowodowaną koniecznością dostosowania swoich cen krajowych na kabel z włókna syntetycznego z poliestrów do cen tego towaru z importu po cenach dumpinguowych z Białorusi,
- spadku udziału wnioskodawcy w krajowym rynku kabla z włókna syntetycznego z poliestrów: w roku 1999 udział ten wynosił 92,9%, w 1997 r. — 50,9%, a w 9 miesiącach 1998 r. — jedynie 14,1%,
- spadku wielkości sprzedaży: w 1996 r. — 1 070 ton, w 1997 r. — 1 098 ton, a w 9 miesiącach 1998 r. — 715 ton,
- spadku wykorzystania zdolności produkcyjnych: w 1996 r. — 36,9%, w 1997 r. — 34,7%, a w 9 miesiącach 1998 r. — 33,6%.

Rozpatrzone również następujące czynniki:

- stopę zysku netto, która sprawdziła wzrost z -2,72% w 1996 r. do +1,7% w 9 miesiącach 1998 r., lecz znaczący import kabla po cenach dumpinguowych z Białorusi, pomimo podjętych przez wnioskodawcę działań restrukturyzacyjnych, uniemożliwił uzyskanie lepszych wyników,

— wielkość zatrudnienia: zatrudnienie bezpośrednio związane z produkcją kabla poliestrowego w firmie „ELANA” S.A. z Torunia w okresie badanym nie uległo zmianie,

— średnie wynagrodzenie: w badanym okresie rosto nieznacznie powyżej inflacji.

W świetle powyższych ustaleń uznano, iż pomimo nieznacznych pozytywnych zmian w zakresie podniesienia się stopy zysku i średniego wynagrodzenia oraz stałej wielkości zatrudnienia wyrządiona została rzeczywista szkoda przemysłowi krajowemu.

4. Biorąc pod uwagę powyższe, w celu wyeliminowania szkodliwych efektów przywozu po cenach dumpinguowych przedmiotowego towaru z Białorusi, uznano za konieczne ustanowienie cła antydumpingowego. Cło to ustanowiono, zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy, w wysokości 38,08%, to jest na poziomie marży dumpingu, odpowiadającej marginiesowi dumpingu.
5. Z uwagi na skalę wyrządzonej szkody oraz niebezpieczeństwo kontynuowania przywozu kabla z włókna syntetycznego z poliestrów, pochodzącego z Białorusi, po cenach dumpinguowych, jak również mając na względzie okres czasu niezbędny dla przemysłu krajowego na zneutralizowanie szkodliwych skutków tego przywozu, powyższe cło antydumpingowe ustanowiono na okres 5 lat, zgodnie z art. 48 ust. 2 ustawy.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji nie przysługuje odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Gospodarki z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia decyzji.

Minister Gospodarki: w z. *B. Błaszczyk*

524

DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 3 sierpnia 2000 r.

w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białoruś, po cenach dumpinguowych.

Na podstawie art. 33 ust. 1 oraz art. 36 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpinguowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1028), zwanej dalej „ustawą”, postanawia się, co następuje:

1. Ustanawia się na okres 5 lat cło antydumpingowe na syntetyczne włókna cięte z poliestrów, oznaczo-

ne w Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego kodem PCN 5503 20 00 0, pochodzące z Republiki Białoruś.

2. Cło antydumpingowe ustala się w wysokości 7,3% wartości celnej towaru, o którym mowa w ust. 1.

3. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Postępowanie zostało wszczęte w dniu 26 maja 1999 r., na wniosek firmy „ELANA” S.A. z Torunia, po stanowieniem Ministra Gospodarki z dnia 14 maja 1999 r. w sprawie wszczęcia postępowania antydumpingowego w związku z domniemaniem przywozu na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białorusi, po cenach dumpingowych i wyrządzenia przez ten przywóz szkody przemysłowi krajowemu (Monitor Polski Nr 18, poz. 247).

Z uwagi na powstałe trudności uzyskania informacji z krajów trzecich o gospodarce rynkowej, niezbędnych do określenia wartości normalnej syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, decyzję o nałożeniu cła antydumpingowego podjęto z przeszło dwumiesięcznym opóźnieniem w stosunku do terminu przewidzianego w art. 32 ust. 1 ustawy.

Spółka „ELANA” S.A. jest jedynym krajowym producentem wytwarzającym syntetyczne włókna cięte z polimeru poliestrowego, w związku z tym spełniony został warunek określony w art. 20 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

Okres badany dla określenia dumpingu obejmował 9 miesięcy 1998 r., to jest od dnia 1 stycznia do dnia 30 września 1998 r.

Okres badany dla określenia szkody obejmował lata od 1996 r. do dnia 30 września 1998 r.

W toku postępowania przyjęto następujące ustalenia:

1. Stwierdzono, że w okresie badanym wystąpił znaczący przywóz na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białorusi.
2. Ustalono, że przywóz ten dokonywany był po cenach dumpingowych.

Ustalenie to zostało dokonane, zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną cen wszystkich transakcji eksportowych w przywozie z Białorusi na polski obszar celny.

— Wartość normalną ustaloną, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy, na podstawie średniej ważonej ceny włókien ciętych w importie do Unii Europejskiej z krajów o gospodarce rynkowej w 1998 r. (dane EUROSTAT). Republikę Białorusi uznano za kraj o gospodarce nierynkowej, kierując się przestankami, jakie w tej materii przyjmuje Unia Europejska (rozporządzenie Rady UE nr 905/1998).

— Cenę eksportową obliczono, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy, w rozumieniu art. 2.4.2 Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, jako średnią ważoną cen wszystkich transakcji eksportowych z Białorusi w przywozie na polski rynek, na podstawie faktycznych danych przekazanych w kwestionariuszu antydumpingowym

przez Zakłady Khimvolokno w Mogiliewie. Cena eksportowa skorygowana została do poziomu cen producenta (ex works). Khimvolokno jest jedynym producentem poliestrowych włókien ciętych na Białorusi oraz największym ich eksporterem do Polski (w okresie badanym — 55,1% całego eksportu Białorusi do Polski).

Na podstawie powyższych ustaleń wyliczono marżę dumpingu jako stosunek marginesu dumpingu do ceny eksportowej na bazie CIF.

Tak wyliczona marża dumpingu wyniosła 7,3%.

3. Znaczący przywóz przedmiotowych włókien ciętych po cenach dumpingowych wyrządził rzeczywistą szkodę przemysłowi krajowemu w badanym okresie.

Ustalenie powyższe dokonane zostało, zgodnie z art. 17 ustawy, na podstawie oceny:

- wielkości przywozu (pomimo tendencji spadkowej) syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z Białorusi: w 1996 r. — 10 050 ton, w 1997 r. — 9 513 ton, a w 9 miesiącach 1998 r. — 3 797 ton,
- podcięcia cenowego, które wynosiło: w 1996 r. 25,6%, w 1997 r. — 16,7%, a w 9 miesiącach 1998 r. — 12,2%. Przemysł krajowy w związku z tym ponieść szkodę spowodowaną koniecznością dostosowania swoich cen krajowych na syntetyczne włókna cięte z poliestrów do ceny tego towaru z importu, po cenach dumpingowych, z Białorusi,
- spadku udziału wnioskodawcy w krajowym rynku syntetycznych włókien ciętych z poliestrów: w 1996 r. udział ten wynosił 52%, a w 9 miesiącach 1998 r. — 48%,
- spadku wielkości sprzedaży: w 1996 r. — 17 063 tony, w 1997 r. — 15 455 ton, a w 9 miesiącach 1998 r. — 10 748 ton,
- zwiększającego się poziomu zapasów: z 436 ton w 1996 r. do 658 ton w 9 miesiącach 1998 r.,
- pogorszenia się stopy zysku: z -5,36% w 1996 r. do -9,9% pod koniec okresu badanego.

Rozpatrzone również następujące czynniki:

- wykorzystanie zdolności produkcyjnych, których stopień wykorzystania co prawda rośnie, ale jest w całym okresie badanym niewystarczający,
- stan zatrudnienia — zmniejszył się jedynie o 5 osób,
- średnie wynagrodzenie — w badanym okresie rosło nieznacznie powyżej inflacji.

W decyzji wzięto pod uwagę wszystkie czynniki wskazane w pismach zawierających informacje i opinie stron postępowania, uznając ich niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu krajowego. Stwierdza się jednak, iż przywóz syntetycznych włókien ciętych z Republiki Białorusi po cenach dumpingowych był podstawowym czynnikiem wy-

rządzącym rzeczywistą szkodę, ponieważ oddziaływał szkodliwie na najbardziej newralgiczny punkt na rynku tego towaru, to jest na poziom cen. Podcięcie cenowe utrzymujące ceny wnioskodawcy na niskim poziomie rzutowało na ogólne wyniki finansowe, które świadczą o spełnieniu kryterium istnienia szkody z naddatkiem.

W świetle powyższych ustaleń uznano, iż pomimo nieznacznych pozytywnych zmian w zakresie stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych oraz wzrostu wynagrodzeń wyrządzona została rzeczywista szkoda przemysłowi krajowemu.

4. Biorąc pod uwagę powyższe, w celu wyeliminowania szkodliwych efektów przywozu po cenach dumpingowych przedmiotowego towaru z Białorusi, uznano za konieczne ustanowienie cła antydumpingowego. Cło to ustanowiono, zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy, w wysokości 7,3%, to jest na poziomie marży dumpingu, odpowiadającej marginesowi dumpingu.

5. Z uwagi na skalę wyrzązonej szkody oraz niebezpieczeństwo kontynuowania przywozu syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Białorusi, po cenach dumpingowych, jak również mając na względzie okres czasu niezbędny dla przemysłu krajowego na zneutralizowanie szkodliwych skutków tego przywozu, powyższe cło antydumpingowe ustanowiono na okres 5 lat, zgodnie z art. 48 ust. 2 ustawy.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji nie przysługuje odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Gospodarki z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia decyzji.

Minister Gospodarki: w z. B. Błaszczyk

525

DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 17 sierpnia 2000 r.

w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny zapalniczek kieszonkowych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją z dnia 26 października 1998 r.

I. Na podstawie art. 45 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1028), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu przez Ministra Gospodarki, na wniosek firmy BUDZYŃSCY s.c. z Wąbrzeźna-Jarantowic, postępowania antydumpingowego, wszczętego postanowieniem Ministra Gospodarki z dnia 2 czerwca 1999 r. w sprawie wszczęcia postępowania antydumpingowego w związku z wystąpieniem okoliczności wskazujących na przywoź na polski obszar celny towarów podobnych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. (Monitor Polski z 1999 r. Nr 22, poz. 324), stwierdza się, że objęty postępowaniem przywoź:

- 1) plastikowych zapalniczek kieszonkowych gazowych do wielokrotnego napełniania, oznaczonych w Polskiej Skalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego kodem PCN 9613 20 90 0, zwanych dalej „zapalniczkami do wielokrotnego napełniania”, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej lub Tajwanu,
 - 2) plastikowych zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, oznaczonych w Polskiej Skalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego kodem PCN 9613 10 00 0, zwanych dalej „zapalniczkami jednorazowymi”, pochodzących z Tajwanu,
- miał na celu obejście ustanowionego cła antydumpingowego wprowadzonego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. (Monitor Polski

Nr 39, poz. 550). W związku z powyższym postanawia się, co następuje:

- a) nałożyć na zapalniczki dopuszczane do obrotu na polskim obszarze celnym, określone w pkt 1 i 2, ostateczne cło antydumpingowe od dnia wejścia w życie decyzji do dnia 5 listopada 2000 r. w wysokości różnicy między ceną minimalną w wysokości 0,12 EURO za sztukę a wartością celną zapalniczki, powiększoną o należne cło wynikające z taryfy celnej, jednakże w wysokości nie niższej niż 0,09 EURO za sztukę,
 - b) nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w wysokości ustalonej w lit. a) na dopuszczone do obrotu na polskim obszarze zapalniczki:
 - do wielokrotnego napełniania, pochodzące i przywożone z Chińskiej Republiki Ludowej lub Tajwanu, oraz
 - jednorazowe, pochodzące i przywożone z Tajwanu,
- objęte ewidencją prowadzoną przez organy celne od dnia 16 lipca 1999 r.

- II. Na podstawie art. 77 i 104 Kodeksu postępowania administracyjnego postanawia się wyłączyć do postępowania odrębnego postępowanie antydumpingowe w sprawie przywozu na polski obszar celny w celu obejścia cła antydumpingowego, ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. (Monitor Polski Nr 39, poz. 550):
 - zapalniczek do wielokrotnego napełniania, pochodzących i przywożonych z Wietnamu lub Indonezji,